Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 183. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 27, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 27-го ВЕРЕСНЯ 1995 р. Ч. 183. РІК CII.

УРЯД УКРАЇНИ ПРОПОНУЄ СТВОРИТИ ЦЕНТР ВИВЧЕННЯ ЯДЕРНИХ КАТАСТРОФ

Київ (УНІАР). — 23-го вересня Уряд України звернувся до урядів держав світу щодо наукової, технічної та фінансової підтримки у створенні та діяльності Міжнародного дослідно-технологічного центру з проблем ядерних і радіяційних катастроф. У зверненні зазначається, між іншим, що Україна на собі відчула весь трагізм ядерної катастрофи. Прийнято відповідальне рішення щодо можливости виведення з використання Чорнобильської АЕС до 2000 року, але Україна не спроможна самостійно здійснити таку велику програму, оскільки це вимагає великих економічних видатків.

З огляду на це, Уряд України вважає надзвичайно важливим забезпечити всебічне вивчення в інтересах людства досвіду поборення наслідків чорнобильської катастрофи. З цією метою пропонується створити Міжнародний дослідно-технологічний центр з проблем ядерних і радіяційних катастроф. Його функціонування дасть змогу розв'язати цілий комплекс проблем, пов'язаних із виведенням з використання Чорнобильської АЕС, перетворенням об'єкту „Укриття" в екологічно безпечну систему та вирішити інші питання пов'язані з радіяційною безпекою.

У зверненні міститься сподівання, що уряди держав, міжнародні організації та фінансові установи, керівники дослідних організацій відгукнуться із пропозиціями щодо створення такого центру.

УКРАЇНУ ВІДВІДАВ ПРЕЗИДЕНТ БІЛОРУСІ

Київ (УНІАР). — 23-го вересня в Україну прибув президент Білорусі Олександер Лукашенко. На летовищі Бориспіль він дав пресконференцію, під час якої, відповідаючи на запитання кореспондента УНІАР про мету візити, сказав: „Тижні два тому ми з Леонідом Даниловичем [Кучмою] зустрілися й обговорили (до речі, те, що ми обговорювали з російськими президентом і прем'єр-міністром) виконання протоколу, підписаного ним і мною у Мінську за результатами його візити. Там був ряд конкретних заходів торговельно-економічного характеру. Ми мали намір зустрітися два тижні тому. Але не вийшло. Тому, узгодивши на цей день деякі питання, вирішили зустрітися й обговорити в першу чергу це питання". Серед пріоритетних у переговорах в Україні президент Лукашенко назвав проблеми кордонів,

(Закінчення на стор. 4)

БОЙОВІ ДІЇ В БОСНІЇ НЕ ПРИПИНЯЮТЬСЯ

Сараєво, Боснія. — У боснійському уряді виникли незгоди щодо того, чи треба відвойовувати від сербів усі захоплені ними раніше території.

Тим часом на західньому і східньому фронтах республіки точилися запеклі бої. Продовження наступу на сербів обстоює боснійський прем'єр-міністер Гаріс Сіладжіч. На його думку, об'єднані мусулмансько-хорватські сили повинні визволити всі захоплені сербами землі, бо „інакше миру ніколи не буде".

Г. Сіладжіч має твердий намір відвоювати місто Баню Люку, де тепер зібралося десятки тисяч сербських втікачів. Коли Баня Люка опиниться під контролею сараєвського уряду, то це означатиме, що великий сербський анкляв у західній Боснії припинив своє існування. Представники західньоевропейських країн побоюються, що на допомогу боснійським сербам в їхній обороні Бані Люки може прийти реґулярна армія Юґославії, в яку, як відомо, входять Сербія і Чорногорія.

Самозрозуміло, що чим більше земель захоплять тепер мусулмани і хорвати, тим легше їм буде вести переговори з сербами, яким запропоновано поділити Боснію в такий спосіб: 49 відсотків території — для сербів, 51 відсоток — для мусулмансько-боснійської федерації.

У неділю, 24-го вересня, боснійська телестанція повідомила, що на північному заході республіки об'єднані мусулмансько-хорватські війська взяли під свою контролю територію площею 350 квадратових кілометрів і просуваються в напрямку міста Брско.

Прем'єр-міністер Г. Сіладжіч у своєму телевізійному виступі розповів, що на визволених територіях знайдено ще одне масове поховання. В ньому виявлено останки 540 осіб. Є свідчення, що це мусулмани і хорвати, розстріляні сербами під час „етнічних очищень".

Міністер закордонних справ Німеччини Клявс Кінкель, коментуючи події в Боснії, припустив можливу участь бундесверу у міжнародному миротворному контінґенті в Боснії. За таку участь, як свідчать висліди спеціяльного опитування, висловилися 57 відсотків німців.

Рада безпеки ООН прийняла рішення продовжувати економічну бльокаду проти боснійських сербів, оскільки „ще нема умов для їх скасування".

Формується третя політична партія

Лос Анджелес. — Щоб ще більше скаламутити суперницьку боротьбу всіх тих, які намагаються стати кандидатами у президентських виборах 1996 року, Росс Перо у понеділок, 25-го вересня, повідомив, що формує нову політичну партію „Незалежність", яка запропонує свого кандидата на президента та намагатиметься здобути якнайбільше місць в Конґресі. Нічого не сказав Р. Перо чи він плянує кандидувати, але також і не заперечив такої можливости.

Виступаючи на програмі Леррі Кінґа телевізійної мережі Сі-Ен-Ен, Р. Перо підкреслив що, існує критична ситуація в історії країни і саме тому він розпочинає процес формування нової політичної партії. На його думку виборці є так розчаровані Демократичною та Республіканською партіями, що є готові прихильно поставитися до незалежного кандидата на президента чи навіть формування нової політичної партії.

Аналітики натомість зазначують, що досі незалежні кандидати не мали успіхів у здобутті Білого Дому, бо їм важко попасти на передвиборчі бальоти поодиноких стейтів і здобути потрібну фінансову базу, одначе у цьому випадку треба пам'ятати, що Р. Перо диспонує великими грішми.

Соціялісти запропонували варіянт програми дій Уряду

Київ (УНІАР). — Група фахівців на чолі з депутатом Наталією Вітренко (соціялістична фракція) випрацювала проєкт „Економічної програми із запобігання національної катастрофи". Проєкт внесла соціялістична фракція Верховної Ради України і його розглядатимуть як альтернативний програмі дій уряду.

У програмі п'ять розділів, а втому числі: „Визначення національної катастрофи", „Причини катастрофи", „Періоди перетворення", „Основні заходи програми" (22 пункти від реґулювання цін до реґіональної політики), „Очікувані результати".

Автори документу характеризують сьогоднішній стан суспільства як наближений до національної катастрофи. Наведено наступні дані: валовий внутрішній продукт на душу населення знизився з 2226 дол. 1990 році до 735 дол. у 1994 році, у ц. р. прогнозується зниження до 560 дол.

Щодо проведення грошової реформи, пропонується перерахування заощаджень кожного громадянина на особисті рахунки в декларацію накопичень, незадекларовані заощадження обмінові не підлягатимуть. Суми пропонується обміняти в такий спосіб: до 100 млн. карбованців — 100,000 карбованців обмінюються на 1 гривню; від 100 до 300 млн. карбованців — 300,000 карбованців на 1 гривню; від 300 до 500 млн. карбованців — 500,000 карбованців за 1 гривню. Всі задекляровані суми понад 500 млн. пропонується не обмінювати. Вони переходять у внутрішній борг держави з ґарантією проіндексованої виплати через два роки.

В Канаді обговорено проблеми національної безпеки України

Кінґстон, Канада (УНІАР). — Тут у суботу, 23 вересня, завершилася зустріч українських і канадських науковців, представників міністерств оборони і закордонних справ.

Під час дискусій в канадському Центрі дослідження проблем національної безпеки обговорено питання, пов'язані з національною безпекою України.

Керівник української делеґації, секретар Ради з питань національної безпеки Володимир Горбулін провів зустрічі з асистентом прем'-єр-міністра Канади з питань зовнішньої й оборонної політики Джеймсом Бартлманом, заступником міністра національної оборони Канади Луїсом Фрешеттом, начальником відділу ядерної енерґії Департаменту закордонних справ Канади Калемом, який наступного тижня відвідає Україну на чолі делеґації „великої сімки".

В. Лановий прокоментував перенесення грошової реформи

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 21-го вересня, коментуючи повідомлення про перенесення терміну введення гривні з жовтня цього року на наступний рік, відомий економіст і народний депутат України Володимир Лановий сказав: „Слова Президента підтверджують передбачення економістів про те, що фінансової стабілізації цього року в Україні не досягнуто. Відомо, що накопичились неплачення між підприємствами. Їхня загальна сума перевищує в 1.4 раза внутрішній валовий продукт України.

Падіння виробництва 1995 року складає 15 відсотків у порівнянні з 1994 роком. Це відбивається на зменшенні відрахувань до Пенсійного фонду, Чорнобильського фонду, Фонду соціяльного забезпечення. До бюджету надходить лише 44-45 відсотків плянових сум доходів. Податки виявилися невиправдано високими. Помилки були й у макроекономічному прогнозуванні прибутків і доходів у суспільстві. З цих причин не вистачає фондів для оплати праці працівників бюджетних організацій.

Очевидно, восени Уряд піде на кредитну емісію. В результаті буде непляноване підвищення цін і зниження обмінного валютного курсу. Отже, введення гривні в цей момент підірвало б довір'я до неї. Крім того, у нас відсутні необхідні товарові ресурси під нову грошову одиницю. Цим ніхто не займався. В економічному сенсі реформа не підготовлена. Наші надії на стабільність доведеться перенести на наступний рік".

Провідники КУН відвідали Севастопіль

Севастопіль (УНІАР). — „Вірити в майбутнє української держави і працювати для її розбудови" закликали севастопільців і моряків Військово-морських сил України провідники Конґресу Українських Націоналістів, що побували у Севастополі 20-го вересня.

Голова КУН Слава Стецько, заступник голови проводу конґресу Сергій Жижко, голова секретаріяту КУН Геннадій Сіренко зустрілися з моряками ВМС України, побували на сторожовому кораблі „Гетьман Сагайдачний", взяли участь у конференції „Націоналізм і сучасні проблеми державотворення", що пройшла в клюбі Севастопільського Військово-Морського Інституту.

„Наша мета — змобілізувати всі сили народу на відбудову держави і її збройних сил. Якщо буде сильна армія, то ніхто не наважиться на нас напасти, це стосується і нашого північного сусіда", — сказала С. Стецько.

„Причини сьогоднішніх негараздів походять від браку влади, від браку достойних людей при владі. Багато фахівців і адміністраторів ще не вірять в українську державу і навіть бояться працювати для неї. Тому до влади в Україні повинна прийти національно свідома еліта, яка забезпечила б порядок у державі і реформи в економіці", — заявив С. Жижко.

В інтерв'ю кореспондентові УНІАР С. Жижко сказав: „Команда, яка оточує Президента України Леоніда Кучму, не є українського змісту. У виконавчих структурах немає ідеології. Для проведення економічних реформ Президентові доведеться або встановити диктатуру, або спертися на дух і внутрішній порив українського народу".

Україна підготовляється до значної участи у святкуваннях 50-річчя ООН

Ню Йорк (О. Кузьмович). — Величаві святкування 50-річчя ООН притягають увагу цілого світу, тож не диво, що представники української держави готуються до свого першого справді репрезентативного виступу особливо уважно. Для поінформування української преси в ЗСА про пляни та приготування, постійний представник України при ООН Анатолій Зленко запросив у четвер, 14-го вересня, до приміщень української місії представників цієї преси на окрему зустріч.

Привітавши зібраних, постійний представник України при ООН А. Зленко з'ясував коротко історію постання ООН, але довше зупинився на представленні підготови до відзначення цієї світової події та участи в тому української делеґації із Президентом України Леонідом Кучмою на чолі.

Постійний представник України до ООН А. Зленко в часі пресової конференції.

Активну участь Уряду України в цій ювілейній сесії розпічне 28-го вересня доповідь міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка, який є головою української чисельної делеґації на 50-ту сесію ООН. Його доповідь буде відноситися до справ, які стоять в осередку уваги цієї особливої сесії. Для України, як це зазначив А. Зленко у своєму слові до представників української преси, ця сесія має також особливе значення тому, що вона дає можливість піднести авторитет молодої української держави.

Цей авторитет набере сили ще із цим радісним фактом, що у спеціяльному урочистому засіданні Генеральної асамблеї, що проходитиме в днях 22-24-го жовтня і в якому візьмуть участь голови 185 держав, Президент України Л. Кучма буде промовляти першим після Президента ЗСА Билла Клінтона завдяки щасливому для нас льосуванні. Це, розуміється, має велике престижеве значення для України. Самозрозуміло, слово Л. Кучми буде заторкати тему ювілейної сесії. Заключною частиною спеціяльного урочистого засідання стане схвалення у вівторок, 24-го жовтня, декларації з нагоди 50-річчя ООН.

Як інформував А. Зленко, в квартирі ООН іде праця окремої редакційної групи для підготови урочистої декларації, в праці якої беруть участь представники України.

Працює також живо та активно організаційна та програмова комісії, щоб підготовити усі матеріяли для цієї сесії. Тут ідеться про це, щоб у декларації та програмі були підсумовані всі праці виконані ООН у цих 50-ох роках та визначені основні напрямки для її функціонування на наступні роки. Делеґація України внесла ряд конкретних пропозицій, зокрема, коли йдеться про необхідність дотримання членами-державами принципів суверенітету та територіяльної цілости, зміцнення співробітництва між країнами з економікою перехідного періоду та розвинутими країнами, дотримання прав національних меншин, зміцнення міжнародного спів-

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

Українські парляментаристи перемогли

ОДЕСА. — На стадіоні Чорноморського морського пароплавства в присутності біля 8,000 глядачів закінчився товариський матч між парляментарними дружинами України і Республіки Молдова. Дружина народних депутатів України виграла з рахунком 1:0. Ґоля забив секретар Комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД, представник групи „Реформи" Ігор Осташ. Матч організувала одеська мерія на чолі з народним депутатом Едуардом Гурвіцем. Матч-реванш відбудеться в жовтні у Кишиневі.

Метушня навколо футбольної дружини „Динамо" (Київ)

КИЇВ. — Керівники дружини „Динамо" провели пресконференцію, присвячену рішенню Контрольного і дисциплінарного комітету УЕФА про позбавлення клюбу „Динамо" права брати участь у змаганнях у зв'язку із спробою підкупу головного судді під час матчу динамівців з грецьким „Панатінаїкосом" Антоніо Лопес-Ньєто (Еспанія). У прес-конференції взяли участь Григорій Суркіс — президент „Динамо", Ігор Суркіс — член Ради „Динамо", Василь Бабійчук — віце-голова Комітету у закордонних справах Федерації Футболу України, генеральний секретар „Динамо". Керівництво клюбу із сумнівом поставилося до законности висунутого проти них звинувачення, оскільки, за словами Ігоря Суркіса, Контрольний і дисциплінарний комітет навіть не взяв до уваги їхню версію інциденту. Комітет УЕФА ухвалив наступне рішення:

1. Усунути „Динамо" (Київ) з моменту проголошення, від змагань поточної Ліги чемпіонів і на два наступних сезони всіх европейських чаш.
2. Усунути до кінця життя Ігоря Суркіса і Василя Бабійчука від усіх функцій, пов'язаних з УЕФА.
3. Передати справу в Комітет клюбних змагань УЕФА.

21-го вересня „Динамо" апелював проти цього рішення. Засідання апеляційної комісії відбудеться 24-го вересня о год. 3-ій по полудні в Женеві.

Вимагають відновлення передачі російського телебачення

СЕВАСТОПІЛЬ. — Близько 80 активістів російського народного віча Севастополя на чолі зі своїм провідником Олександром Кругловим пікетували будинок Севастопільського телебачення. Пікетуючі вимагали відновлення передачі громадського російського телебачення (ГРТ) у повному обсязі і заявили, що у разі не відновлення стабільної роботи ГРТ у Севастополі, представники російського народного віча вдадуться до крайніх заходів. Пройшовши центром міста під російськими прапорами, активісти віча влаштували мітинґ біля будинку Севастопільської Міської Ради.

Заява профспілки працівників Академії Наук України

КИЇВ. — Профспілка працівників Академії Наук України виступила із заявою у зв'язку із закликами виконкому Всеукраїнського Союзу робітників та його місцевих організацій провести 25-го жовтня цього року день єдиних дій трудящих України, наслідками яких організатори передбачають навіть такий варіянт, як зміна політичних установ держави. Профспілкові об'єднання, сказано у заяві, не можуть і не повинні миритися з порушеннями основних прав людини, насамперед у соціяльно-політичній сфері, використовуючи для цього форми і методи, передбачені чинним законодавством. Водночас, наголошують автори документу, наша профспілкова організація засуджує спроби окремих політичних сил використати профспілковий рух для досягнення своїх амбіційних цілей, а також заклики до акцій громадянської непокори під гаслами насильницької зміни державно-політичного устрою.

У СВІТІ

ЧЕРЕЗ 8—10 ДНІВ, „а може й раніше", Франція здійснить друге з черги випробування ядерної зброї в Тихому океані. Про це повідомив заступник голови комісії Народного віча в питаннях оборони і збройних сил Жак Бомель, який цими днями повернувся з французького ядерного полігону на атолі Муруроа. Метою наступного випробування є перевірити якість ядерної боєголовки ТН—75 для підводних човнів стратегічного призначення. Ж. Бомель сказав, що на цей раз сила атомового вибуху буде більшою, ніж під час випро-бування 5-го вересня, коли потужність ядерного пристрою становила 20 кілотонн.

У ФРАНЦУЗЬКОМУ МІСТІ Тульоні 16-річний юнак убив 11 осіб, в тому числі трьох членів своєї родини, а відтак застрілив себе. Вбивши батька, матір і брата, підліток взяв мисливську рушницю, поїхав у сусіднє місто Кюер і там на баґатолюдній площі відкрив стрілянину, де ще вбив семеро осіб і дев'ятеро поранив. Крайова телевізія показувала деякі епізоди цієї трагедії, що вразила всю країну. Люди, які знали вбивцю, розповіли, що він був дуже мовчазний, замкнутий, а на стінах його кімнати висіли портрети Гітлера і неонацистські плякати.

В АМЕРИЦІ

БЕРУЧИ ПІД УВАГУ ЗАГАЛЬНЕ громадське невдоволення справами нелеґальнної іміґрації до країни, республіканський Конґрес застановляється над застосуванням досі найбільш строгих іміґраційних законів. Хоча законопроєкти Сенату і Палати Репрезентантів мають деякі розбіжності, то все ж таки обидва пропонують посилення контролі над нелеґальною іміґрацією до ЗСА та припинення 30-річної ліберальної політики леґальної іміґрації. Це було б вперше від 1924 року, що ЗСА значно зменшили б кількість леґальних іміґрантів і для цього запропоновано цілий ряд окремих правил.

ЗІ ЗДИВУВАННЯМ АМЕРИКАНЦІ дізналися з преси, що останнім часом найбільш зростаюча індустрія в країні, це газардні ігри. Від часу леґалізації газардних ігор у ЗСА касина почали появлятися в багатьох місцевостях країни, бо як виявляється це є добрий зарібок для стейтових скарбниць. Справа в тому, що можливість легкого доступу до касин газардних ігор дає більшу можливість пересічному громадянинові пробувати щастя легкого зиску. На жаль, статистика виказує, що велика кількість осіб заражується газардністю цих ігор до такої міри, що втрзачають все своє майно.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Проблема нуклеарних випробувань

Людство з напруженням чекало і все ще вірило, що новий президент Франції Жак Ширак прислухається до голосу як власного народу, так і світової опінії і стримається від проведення ядерних випробувань. Але цього не сталося. У ніч на 6-те вересня, об 11.30 за паризьким часом, Франція провела підземний вибух на атолі Муруа в південній частині Тихого океану. Це перший з шести підземних вибухів, запланованих на період від вересня до кінця травня наступного року, а первісно мало їх бути вісім.

Нині є п'ять держав, які офіційно мають ядерну зброю: З'єднані Стейти Америки, Великобританія, Росія, Китай і Франція. За 50 років „атомного піввіку" у самих лише ЗСА було виготовлено коло 70,000 найрізноманітніших нуклеарних зарядів: авіяційних бомб, боєголовок для ракет, мін, підводних бомб. У період своєрідних „нуклеарних перегонів" атомні держави витрачали на озброєння величезні гроші, які могли б бути використані на мирні цілі — будівництво шкіл і медичних закладів, на наукові дослідження, на боротьбу з раком та іншими хворобами. Починаючи від 1945 року — початку першого випробування нуклеарного заряду, ЗСА витратили на дослідження і створення нуклеарної зброї майже 4 трильйони долярів. Вдумаймось, в цю астрономічну цифру. Мільйонові суми витратили й інші країни, особливо Совєтський Союз, військовий бюджет якого набагато перевищував бюджет ЗСА на оборону. Адже „імперія зла" намагалася ні на крок не відставати від ЗСА.

Був час, коли нуклеарна зброя, руїнівну силу якої Америка продемонструвала над Японією, стала переконливим засобом стримування загарбницьких намірів Совєтського Союзу, замінивши „гарячу" війну на „холодну". Вершина нуклеарного протистояння припала на кінець 60-их років, коли на потенціяльних противників було націлено коло 30,000 нуклеарних зарядів. Нині їх, за даними Пентагону, 8,750, а на кінець століття повинно залишитися не більше 5,000. Колишній розрахунок на нуклеарну перевагу змінило розумне переконання, що великі арсенали такої смертоносної зброї нікого не врятують і що у війні зі застосуванням нуклеарної зброї переможця не було б. Тому світ, зрозумівши всю абсурдність накопичення нуклеарної зброї, почав шукати можливості, як позбутися її. Відмовилася від нуклеарної зброї і незалежна Україна.

В результаті укладених договорів про обмеження нуклеарних арсеналів, у ЗСА і колишньому СССР тепер щодня знищують по 10-12 зарядів, а їхню радіоактивну „начинку" перетворюють на паливо для атомних електростанцій.

На фоні загального роззброєння, припинення „холодної війни" особливо дивує становище Франції, яка, навпаки, відновила нуклеарні випробування, метою яких, як твердить французький уряд, є „зміцнення оборонної сили країни". Але таке пояснення не може заспокоїти міжнародну громадськість. Нова Зеляндія і Чіле, наприклад, відкликали своїх амбасадорів з Парижу, що означає неофіційне розірвання дипломатичних відносин. Запротестували Австралія, Японія та деякі інші країни Тихоокеанського реґіону. Держави „великої сімки" висловили „превеликий жаль", що уряд Франції не захотів прислухатися до думки своїх партнерів. Опитування громадської думки показало, що понад 60 відсотків французів висловилися проти проведення таких випробувань. Та й популярність президента Ж. Ширака в останні тижні у власній країні значно впала саме із-за проведення нуклеарних випробувань.

Франція намагається всіма способами вигородити себе. Міністер оборони Шарль Мійон, наприклад, сказав, що оскільки інші нуклеарні держави мають атомну зброю, то в нинішніх міжнародних умовах Франція не повинна від неї відмовлятися. Він навіть підкреслив, що французькі сили стримування повинні сприяти забезпеченню безпеки европейського реґіону. Однак французький міністер не сказав, від кого саме, і хто нині може загрожувати безпеці „европейського реґіону". Такі слова міністра оборони Франції не можуть не здивувати світову громадськість, яка рішуче виступає проти всяких нуклеарних випробувань, бо саме вони загрожують не лише „европейському реґіонові", але й всьому світові, адже смертоносна радіоактивність не знає кордонів.

Мирослав Семчишин

ПЕРШІ ЛАСТІВКИ ВІДРОДЖЕННЯ СХОДУ

II

У національно-культурному і політичному аспекті (Чорноморська фльота, Севастопіль) Крим можна вважати „Ахіллесовою п'ятою" України. В основному українських шкіл там немає і у всіх школах навчання проходить російською мовою, а українська мова є тільки одним з предметів навчання (в Симферополі, столиці Криму, в одній з російських шкіл відкрито кілька кляс навчання з повною україномовною програмою). Але і в такій ситуації учителі української мови, як і в інших південно-східніх областях, відчувають велику недостачу нових шкільних підручників та інших навчальних. посібників. Така ж ситуація передовсім у Криму. У вступній статті Алла Петрова пише: „До програми з української літератури у школах Автономної Республіки Крим внесено нову тему — 'Література рідного краю'. Тема важлива і відповідальна, бо вчитель зобов'язаний ознайомити учнів з творчістю українських письменників краю..., зосередивши увагу на пізнавально-виховному аспекті. Отже назріла потреба створення посібників для вчителів-україністів та учнів старших кляс Криму і це перша спроба у цьому напрямку".

„Чорноморська хвиля" — це хрестоматія, яка має ознайомити учнів з творчістю дванадцяти кримських письменників — членів Спілки Письменників України. Крим має у нашій літературі за собою багато традицій. Тут переплелися шляхи історії, культури і літератури як у минулому, так і в сучасному. „В українських думах, — пише А. Петрова, — історичних піснях відтворено героїзм вірних синів нашого народу, які і на кримській землі боролися проти турецьких і татарських загарбників. У Криму довший час жили і творили такі письменники як Ст. Руданський, Леся Українка, М. Коцюбинський, чудові твори про Крим залишили нам О. Олесь, О. Пчілка, О. Кониський, а Максим Рильський назвав Крим 'садом над морем'".

І сучасні українські письменники Криму прагнуть продовжувати творити кращі зразки своїх славних попередників. Вони багато і віддано працюють для утвердження української державности і розвитку національної свідомости. Трибуною українського слова можна вважати тижневик „Чорноморські Новини".

Автором „Чорноморської хвилі" є Олександер Губар, уродженець Сумщини, син бідняка, якому грозила смерть від голоду у 1932—33 рр., літературознавець, критик, публіцист. Понад 30 років живе він і працює професором катедри української літератури в університеті Симферополя. Видано книжку з ініціятиви Кримського республіканського Т-ва Української Мови (голова Алла Петрова) і Донецького обласного ТУМ (голова В. Білецький), а спонсором цього видання є Виробниче Об'єднання шахти „Макіїввугілля".

Поява перших шкільних і загальноосвітніх підручників з української мови, які вийшли у Донецьку, і Хрестоматії з сучасної української літератури у Криму — це тільки перші познаки уже започаткованого відродження. Ці перші зерна, посіяні на вбогій педагогічній ниві у школах з українською дітворою, повинні видати належні плоди і започаткувати хвилю відродження в національно скалічених областях України.

І ще в одній культурній ділянці проявив себе Донецьк. Крім двомісячника „Донбас", Донецьк ще у 1992 році почав видавати свій незалежний тижневик „Східний Часопис", а в цьому році вийшло перше число аналітично-інформаційного журналу „Схід" (редактор Світлана Єременко, ініціятор В. Білецький). Його мета — „ознайомити керівників різних ланок і сфер діяльности, директорів підприємств, наукову інтеліґенцію, депутатів різних ранґів, від яких у великій мірі залежить побудова підмурків нашої держави — України". Є там статті на теми економіки, політики, історії, релігії та культурології. Вони написані фахівцями, сперті на документальних джерелах і на статистичних даних. Звертає на себе увагу „Коротка історія розселення українців у Росії", їх освітній стан, дані про їх українське мововживання. Окрему статтю присвячено Верховній Раді України і перспективі дальшого майбутнього та проблемі консолідації національно-демократичних сил. Там же є цікава статтям „Феномен Росії".

Цей цінний журнал виданий теж заходами Українського Культурологічного Центру в Донецьку, але, що важніше для нас, як читаємо, „Видання здійснене за фінансової підтримки Т-ва Української мови ім. Т. Шевченка в Чікаґо, ЗСА". Мова йде про проф. Віру Боднарук, що разом зі своїм чоловіком д-ром Богданом очолюють чикаґський ТУМ. Це вони відбули низку поїздок в Україну і встановили відповідні контакти з провідними діячами Т-ва „Просвіта" і ТУМ, з якими ведуть постійне листування. А показником їхньої посвятної праці є висилка десяток тисяч книжок, журналів, усякого технологічного приладдя для шкіл, вагою вісім тонн, до різних осередків. Чикаґський ТУМ спонсорує дитячий журнал „Веселка" у Києві, бере активну участь в акції допомоги чорнобильським дітям, а велику статтю про його гуманітарну діяльність в різних областях України помістила тернопільська „Русалка Дністрова". Заслуга в цьому української громади в Чикаґо, яка щедро жертвує на потреби, що їх старається заспокоїти ТУМ і його енерґійний провід. А таких ТУМ-ів у ЗСА напевно значно більше і за це їм належиться признання і наша вдячність.

Які ж висновки можна зробити з інформації про те, як починає пробуджуватися в національно-культурній ділянці Донеччини, а також Крим. Треба підкреслити, що саме Донецьк може стати прикладом того, що може зробити для свого народу в даному реґіоні горстка національно свідомих патріотів. Саме тоді, коли на великих просторах зросійщеної України маси народу все ще перебувають у травмі комуно-московської ідеології і як важко доводиться захищати живе українське слово чи поширювати шевченківську правду, знаходяться провідні одиниці — щирі патріоти своєї батьківщини, які шукають найкращих шляхів виходу із тієї конфронтації з масовим обмосковленням, якому, до деякої міри, патронують державні чинники. Найкращим і найбільш надійним шляхом, що має довести до трансформації суспільства, є передовсім друковане слово, є українська книжка, є школа та просвітницька діяльність. Не самі розпорядження найвищої влади, не очікування на появу виданих державою шкільних підручників (або тільки обіцяних), але самовіддана посвятна праця одиниць, освічених і кваліфікованих людей з народу, які займають у своєму суспільстві відповідні місця, можуть у великій мірі причинитися до народження, через роки і десятки років, нової української людини.

Микола Рябчук

Книжка про дві непересічні особистості

Двоє славетних філософів, Ганна Арендт і Мартін Гайдеґґер, стали головними героями однойменної книжки Ельжбети Еттінґер. Любовний роман, що зав'язався в 1924 році між 18-літньою студенткою Марбурзького університету і 35-літнім, уже одруженим на той час професором, через чотири роки урвався, а від 1933 до 1950 року Гайдеґґер і Арендт взагалі не бачилися. Проте все одно до кінця своїх днів вони зберегли дружні взаємини. І це при тому, що після приходу нацистів до влади, проф. Гайдеґґер вступив до націонал-соціялістичної партії, тим часом як його колишня студентка, жидівка, мусила податись на еміґрацію. Один вважається й досі "колябо-рантом", ледь не расистом (хоча в його працях нема на це жодних натяків), друга є символом безкомпромісовости, неприйняття будь-якого тоталітаризму і, зрештою, авторкою знаної книги про суд над Ейхманом.

Ця кардинальна відмінність не перешкодила проте Ганні Арендт послідовно захищати свого вчителя від несправедливих, на її погляд, нападів, писати про нього захоплені статті, підтримувати англійські переклади його творів. Ельжбета Еттінґер намагається пояснити ці дивні взаємини яскравістю особистости самого Гайдеґґера та силою почуттів Ганни Арендт. Однак спрощений, схематичний погляд на непрості стосунки німецького філософа з націонал-соціялізмом перешкоджають їй збагнути важливі людські й філософськ нюанси описаної драми. Найцінніше у книзі — безумовно, фактичний матеріял: нещодавно відкриті листи Гайдеґґера й Ганни Арендт, спогади сучасників, із яких постаті двох непересічних особистостей постають по-людськи цікаво і переконливо.

Наталя Іванишин

Вам, теоретики нудного слова...

Вам, теоретики нудного слова,
Я докорів сьогодні не пошлю.
Закон у вас (хитка його основа),
Що беззаконня перша в нім умова.
Та жертви ви в його сліпім життю
Під страхом зліднів ви у нього слуги,
Зневірені у вірності своїй.
Тому слова жалю за ці заслуги
Я шлю для вас, обмануті мої.
Пролить на світло темряву готові,
І сонце захистить щитами хмар.
А в тупості — які ж ви гонорові!
Й тлумачите, що блат — то Божий дар.
Для красномовців ви зразок високий,
Хоч серця грішного терзання не для вас.
І тільки страх, холодний і жорстокий,
В душі притулок знайде ще не раз.
Та тяжко жить під чорним дахом страху,
Згубивши чесність із його велінь,
І знати: віддадуть тебе на плаху
Суворі судді нових поколінь.
Вам, теоретики нудного слова,
Я докорів сьогодні не пошлю,
Бо там, де зло — вже не про Бога мова,
Лишилось тільки місце співчуттю.

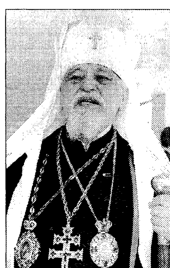
Стрий, 1995 р.

Володимир Жила

ІСПОВІДНИК ВІРИ — ЙОСИФ СЛІПИЙ

Ярослав Пелікан, „Ісповідник віри між Сходом і Заходом: портрет українського Кардинала Йосифа Сліпого". З англійської переклав Василь Ящун, ред. О. В. Яковенко. В-во „Варта", Київ, 1994, стор. 302.

II

Патріярх Йосиф, пише автор, раз заявив, що „Рим був для Заходу і німців тим, чим Візантія була для Сходу і слов'ян". Слов'янські народи не дістали скарбів грецької культури й грецька мова, як підкреслював Блаженніший Йосиф, ніколи не стала панівною на Сході, як це сталось з латинською на Заході. Місцева християнська культура та мова східніх слов'ян, без сумніву, були багаті на цінні скарби, однак елементи цієї культури не привели її до епохи Відродження і вона не зазнала ренесансного розквіту, що мав місце у Візантії та в ряді країн західної Европи.

Блаженніший Йосиф твердо обстоював ідею східної помісности, а саме, помісної Церкви, яка була б повноправною і авторитетною керувати своїм внутрішнім життям, включаючи літургію та канонічне право. До речі, в дискусіях він часто любив повертатися до суміші спеціяльного характеру універсального й помісного та був переконаний, що українська історія протягом століть дала добрі приклади цього.

У своїх листах і в особистих документах Патріярх Йосиф часто жалівся, що римська курія спричиняла йому і його Українській Церкві чимало труднощів. У різних галузях церковного життя, в яких він намагався стверджувати українську особливість візаві загрозі „латинізації", найбільший успіх мав він, правдоподібно, в ділянці Літургії.

Що торкається Берестейської унії, то Кардинал Сліпий вважав, що ознакою її наближення був Фльорентійський собор, що згодом став основною і провідною подією для майбутніх поколінь. Він, до речі, склав передумови можливого припинення ворогування, бо в ході дискусій, крім підкорення і компромісу, появився новий фактор — замирення, як третій можливий засіб для інтелектуального об'єднання Сходу і Заходу.

Патріярх Йосиф, стверджує Я. Пелікан, вважав себе „Слугою Божим", але, здається, що найбільш відповідним для нього було таки „Ісповідник віри" й так він назвав себе в одній з промов перед Папою Павлом VI. Цей останній, захоплений вченістю Кардинала Йосифа, назвав праці його „могутнім вкладом в богословську науку". Також інший римський колеґа Кардинала Йосифа, схвильований його працями, назвав їх „науковими дисертаціями й глибокими дослідженнями молодої людини". І саме в цих студіях, дисертаціях та в інших коротких монографіях і статтях на богословські теми проявився у Блаженнішого Йосифа „томіз зі слов'янським наголосом". Цей томізм, як він стверджував, підтримує патристичну богословію, „гармонізуючи й з'ясовуючи більш-менш зрозуміло те, що сказали були отці". Патріярх Йосиф схилявся до думки, що схолястичний напрям мислення міг бути перешкодою до взаєморозуміння між Сходом і Заходом. „Однак зрозумілим є те, — пише Пелікан, — що Сліпий в останніх двох декадах свого життя, коли б він не зіставляв себе з непохитним томізмом (який, мабуть, зовсім не мав антени для східньої традиції), він усвідомлював, яким саме він був [би] визнавцем Сходу — томістським чи іншим".

Автор присвятив також чимало уваги відносинам Блаженнішого Йосифа з Східньою Конґреґацією, які були нелегкі, а часто й бурхливі. Патріярх боровся проти римської ментальности, що, як стверджує Я. Пелікан, завжди розглядала Українську Католицьку Церкву, як залежну колонію, а не як самостійну Церкву-сестру. Прикладом може послужити небажання Риму, щоб Українська Греко-Католицька Богословська Академія присуджувала докторські ступені, не зважаючи на те, що студенти цієї ж Академії без труднощів здобували докторати в польських, чеських, німецьких і російських університетах.

Прибувши з совєтського ув'язнення, пише автор, Митрополит Йосиф з великою енерґією приступив до посилення української науки в діяспорі. Його заходами побудовано Український Католицький Університет і відкрито його філії в різних країнах українського поселення. Митрополит звернув також пильну увагу на наукові публікації.

Як колишній совєтський в'язень, не зважаючи на їхній фізичний і моральний терор, пише Я. Пелікан, Митрополит почувався завжди „незвичайним в'язнем". Наприклад, у його кореспонденції з Ніколаєм Подґорним, першим секретарем Комуністичної Партії України, в справах зажалень він виявляв відвагу й відвертість, не зважаючи на те, що останній мав над ним буквально право життя і смерти. Він писав: „Ми не в Академії Наук на однаковій опорі, бо ми в кожному відношенні незрівнянно різні форматом. Ви міністер держави, а я в'язень без жодних прав. Я вчений, не політик і я митрополит. Ви не вчений, а політичний лідер, і ви той, у руках якого вся фізична сила". Прочитавши це, треба подивляти мужність цього „незвичайного в'язня", що мав смілливість сказати своєму ворогові правду в очі.

Як митрополит в екзилі, Блаженніший Йосиф не завжди почувався добре, часто в своєму обуренні й роздратуванні, зокрема поведінкою римських чиновників, пише Я. Пелікан, він заявляв з пересадою, що ніколи не зазнавав таких перешкод від атеїстів у Совєтському Союзі, як зазнає тепер від братів-католиків у Римі. Уже за понтифікату Папи Івана Павла II Патріярх Сліпий повторив прохання, щоб не жертвувати українською Церквою в справі детанту з Москвою: „Nihil de nobis sine nobis".

Для Блаженнішого Йосифа титули мали завжди важливе значення. „Він мав сильний інтерес — або, як багато вірило, надмірний інтерес — у церковних титулах". Титул „патріярх" і вираз „патріярхат" мали для нього інституційне, а не особисте значення. В такому сенсі він його вживав, але якого Рим йому ніколи не признав. Як Верховний Архиєпископ, він вважав, що має право скликати синоди, тим часом ватиканські чинники й в цьому не хотіли поступитися.

Як Митрополит, Кардинал і Патріярх, Владика Йосиф боровся з Ватиканом, обороняючи характер Східньої Церкви, твердо обстоюючи права і привілеї Києво-Галицької Митрополії та активно підтримуючи ідею патріярхату Української Католицької Церкви.

Під кінець свого життя Патріярх Сліпий, пише автор, почав говорити про Українську Церкву як міст між Сходом і Заходом, але в той же самий час почувався дуже погано, коли йому дорікали, що Українська Греко-Католицька Церква стала перепоною в екуменізмі між Сходом і Заходом. Це питання, на нашу думку, заслуговує особливої уваги й ширшої дискусії, бо тут справа екуменізму набирає політичного характеру і стає наскрізь скомплікованою. Своє життя і діяльність, здається, таки найкраще схарактеризував, пише Я. Пелікан, сам Патріярх і то в останньому абзаці свого заповіту. Він писав: „Ця любов до Христа; ця любов до Святої Церкви, яка є Його Містичним Тілом; ця любов до нашої улюбленої Української Церкви, яка є інтеґральною частиною всесвітньої християнської родини; ця любов до нашого дорогого українського народу з його духовним і матеріяльним багатством універсального значення — ця любов позначила завдання мого життя, мої думки як на волі, так і у в'язниці".

У рецензованій праці Патріярх Йосиф піднісся високо над багатьма нашими поколіннями. Навряд чи сьогодні може хтось піддавати сумніву факт, що ця людина записала одну з найславніших сторінок історії українського народу XX сторіччя. Тут мимоволі приходить на думку, як він, син звичайного селянина з села Заздрість на Теребовлянщині, зумів піднестися на вершини людської думки, стати палким оборонцем своєї Церкви й українського народу та одним з передових богословів Сходу й Заходу.

Автор зібрав прекрасний і багатий матеріял і написав про Патріярха Йосифа чимало в своїй цінній книзі, але напевно всього таки не охопив, бо Патріярх Йосиф — це надто багатогранна титанічна постать з великою спадщиною.

(Закінчення буде)

Святкування річниці української незалежности в Ню Гейвені

Нюгейвенська українська громада відзначила четверту річницю української незалежности, як також і сороколіття вивішення українського національного прапора, який був першим у ЗСА, що повівав 23-го січня 1955 року на щоглі Міської управи.

Для відсвяткування річниці створено Об'єднаний громадський комітет, який підготував ці роковини в двох частинах: загальне святкування і для української громади.

Дня 24-го серпня посадник Ню Гейвену Джан ДіСтефано в присутності представників української громади підписав проклямацію, як також підкреслив, Ню Гейвен увійшов в історію, бо тут 40 років тому перший раз вивішено український прапор в День 22-го Січня, який два роки тому передано до Музею Діяспори при Університеті ім. І. Франка у Львові.

Відтак посадник і представники громади вийшли на Площу „Ґрін" перед будинком управи міста, де зібралося більше число громадян. Парох української православної церкви о. Михайло Гутняк перевів відповідно призначену святові молитву. Також посадник міста ще раз привітав присутніх із Днем Української Незалежности. З черги колишній стейтовий комішенер Орест Дубно відчитав листа від президента Билла Клінтона до українців з нагоди четвертої річниці незалежности. Почесні прапороносці Американсько-Українських Ветеранів, Станиці 33 і ветерани 1-ої Української Дивізії УНА під командою Карла Гарвія підняли американський і український прапори на щоглі пам'ятника для поляглих воїнів.

Отець Джонатан Морз із католицької Епархії Стемфорду молитвою закінчив першу частину святкування.

Дня 9-го вересня ц. р. відбулася друга частина святкувань — академія в церковній залі св. Михаїла, яку відкрив проф. Іван Телюк, голова комітету, підкреслюючи важливість річниці, яка проходить в тяжких обставинах економічно-політичних змін. Тому ми всі повинні спільно доложити всіх зусиль там в Україні і тут в діяспорі в ім'я розбудови молодої держави. Святочну промову виголосив парох української католицької церкви о. Павло Лунів, насвітлюючи ролю Церкви в розбудові незалежної України.

Представники української громади під час піідписання проклямації у посадника Джана ДіСтефано

В мистецькій частині Анна Боровик деклямувала вірші: „Молитва" Галини Маяков і „Рідний Київ" Г. Бондарівни. З черги виступали: „Кантилєна" — тріо, під керівництвом проф. Юрія Цибрівського; фортепіян: Ю. Цибрівський, Р. Барнс — клярнетист і А. Сальво — челіст.

Відтак проф. І.Телюк представив конґресменку Розу ДеЛявро, яка сказала, що допомога Україні є і буде її особистим пріоритетом в Конґресі ЗСА. Петро Корнієнко, Голова Православної парафіяльної ради в Ню Гейвені віддеклямував „Вставай з колін" Дмитра Павличка. Бас-баритон Ярослав Гнатюк із своєю дружиною Світланою при фортепіяні, відспівав „Думу" Г. Майбороди і „Україно-мати" слова і музика Ярослава Гнатюка, „Вітчитзну", слова Л. Голоти, музика Б. Янівського і „Моя стежина", слова Андрія Малишка, музика П. Майбороди. Відтак Осип Собко рецитував свою власну поезію „Коли на Україну повернусь", Тріо „Кантилєна" закінчили мистецьку частину, граючи „Концертіно" ч. 1. оп. 113 Мендельсона і „Алєґро" оп. 114 Й. Брамса.

Господарем академії був мґр Мирон Мельник. Спільним співом українського національного гимну закінчено академію. Опісля відбулась перекуска, приготована Іреною Гладкою, головою 66-го Відділу СУА.

І. Т.

ЗАКАРПАТЦІ ЗУСТРІЛИСЯ В ПЕНСИЛЬВАНІЙСЬКИХ ГОРАХ

Невеличке містечко Кейн близько Аллеґенського заповідника в Північній Пенсильванії майже невідоме в українській топографії. Воно недавно попало на карту української діяспори. В липні 1990 року там відбулася зустріч-з'їзд закарпатців та створено Комісію зв'язку й інформації закарпатців (КоЗІ). У п'яту річницю заснування комісії, 15–17-го вересня ц. р., зійшлися знову до Кейн закарпатці з Америки й Канади і відзначили свій малий ювілей, обмірковуючи при цьому різні актуальні справи своєї вужчої батьківщини. КоЗІ відбуває свої з'їзди щороку в інших місцевостях.

Чому саме Кейн у глухому кутку Пенсильванії став місцем цієї зустрічі? Поперше, тому що це досить центрально положена місцевість для людей із східнього побережжя ЗСА і Канади та для тих, що живуть на середньому заході. Подруге, і це головне, в тому містечку має свою садибу (хутір) уроженець Закарпаття і священик Пітсбурзької Закарпатської Митрополії, о. д-р Юлій Кубіній. Він був господарем цієї зустрічі та гостинно прийняв 20 земляків, які тут відбули свої річні наради. Розпочалася зустріч у п'ятницю товариським вечером з розповідями відвідувачів про найновіші враження з поїздок на Закарпаття. Чотири учасники були делеґатами на ювілейних відзначеннях в червні 1995 року в Ужгороді возз'єднання Закарпаття з Україною. Тоді ж відбулася міжнародна наукова конференція карпатознавства. Учасники обмінялися поглядами, фотознимками про рідний край, оглядали найновіші видання і пресу.

Субота, 16-го вересня, була присвячена діловим нарадам. З'їздом керував о. д-р Олександер Баран (Торонто), а секретарювали д-р Осип Данко (Ню Гейвен) та інж. Іван Черешня (Колумбус, Огайо).

Голова КоЗІ д-р Василь Маркусь (Чикаґо) подав докладний звіт із діяльности комісії, яка досі видала 30 чисел „Інформаційного листка" (який тепер вже є квартальним журналом), була ініціятором наукових конференцій в Ужгороді та сприяла виданню збірників цих конференцій (два вже появилися і два знаходяться в друку). КоЗІ допомагала демократичним силам Закарпаття у парляментарних виборах, займається культурною і гуманітарною допомогою (наприклад, допомога потерпілим від повені), допомагає Пластові та „Просвіті" і демократичній пресі. Завдяки допомозі НТШ в Америці та КоЗІ появився один том „Записок НТШ" (праця А. Шереґія про історію українських театрів Закарпаття) та ряд інших видань, а тепер друкуються твори А. Волошина. На різні акції на Закарпатті КоЗІ зібрало понад 10,000 дол., а витратило значно більше, бо допомога приходила також із загальноукраїнських джерел. Доречі, КоЗІ є членом Координаційного Комітету Допомоги Україні.

Святкування 50-річчя возз'єднання в Києві й Ужгороді відбулося на державному рівні з участю Президента України Леоніда Кучми. З Закарпаття приїжджали до діяспори депутати Верховної Ради, культурні діячі та представники інших професій. В найближчому часі відвідає українську діяспору сеньйор закарпатської літератури, письменник Іван Чендей.

Після вислухання звітів (фінансового та адміністратора „Інформаційного листка КоЗІ", інж. Михайла Копинця) схвалено діяльність комісії й уповноважено доповнене керівництво провадити дальшу діяльність КоЗІ.

Схвалено резолюції щодо закарпатського краю і діяспори. Серед них ухвалено запротестувати проти намагання кількох осібняків „кодифікувати" нову „русинську" мову для пряшівських українців-русинів, виявити своє невдоволення Апостольській Столиці за вмішування у справи України - шляхом моральної підтримки політичних русинів та церковних сепаратистів в Україні (найновіше послання Папи з приводу 350-ліття Ужгородської Унії). Закликано українські демократичні сили в Україні об'єднатися і повести скоординовану боротьби з відосередніми внутрішніми і зовнішніми чинниками на Закарпатті.

Учасники привітали ініціятиву інших організацій і людей в діяспорі, що цікавляться Закарпаттям та надають тамтешнім людям і заходам свою допомогу. Так само привітали сеньйорів закарпатської еміґрації в ЗСА — письменника о. С. Зореслава, д-ра В. Шандора та д-ра М. Кушніренка.

В неділю присутні отці відправили Святу Літургію в домашній каплиці, а вірні співали її своїм закарпатським „піснепінієм".

Закарпатська зустріч прекрасно вдалася завдяки гостинності господаря о. Ю. Кубінія та чудовій передосінній погоді і природі цього кутка Пенсильванії.

Діти нашої доби

Андрій Мельникович — письменник, активіст за збереження довкілля, колюмніст у газеті „The Courier — Journal" (Kentucky, USA). Заки почав працювати для цієї газети, він писав понад вісім років у інших публікаціях на теми загроженої екології, досліджував шкоди, що їх завдають нашому чудовому, здоровому довкіллі отруйні залишки та випари сучасної високої технології. Не тільки талант до писання, але й наукова допитливість (він має наукові ступені з біології, науки про лісництво і екології заселення), викристалізували А. Мельниковича, як першорядного журналіста, письменника-колюмніста. Обізнаний у наукових фактах і з питомим для нього талантом науковця-дослідника, він постійно аналізує в приступний спосіб і з великим чуттям науковий проґрес, еволюцію думання та інтелектуальну суворість. Його природне обдарування підходити до справ не банально і не стандартно стимулює читачів думати про різні екологічні явища і під одним кутом, тільки з різних перспектив.

Турботи про землю, довкілля, екологію, озон — це нові турботи. Ще майже донедавна люди журилися виключно своїм здоров'ям, своєю фіґурою, своїм ревматизмом, своїм тиском крови. Тепер, на-решті, хоч і пізно, журяться життям нашої Землі. Попри тих, що журяться щиро і щось у тім напрямі роблять, появилися і всілякі крикуни, які привикли ходити табунами по вулицях, кричати, вимахувати транспорантами, докучати своєю екзальтованою турботою і пророкувати Америці загибель. Вони це роблять не тому, щоб що-небудь направити, тільки щоб себе показати перед телевізією і мати оправдання чому нічого не роблять. В'єтнам скінчився, тюленів перестали вбивати, хоч через їхнє випущення ескімоси не мають поживи. Через те активізм крикунів, молоді та людей „невтрального віку" і „невтральної статі" звернув своє вістря на активну журбу про Землю. На жаль, гнівні акції, інстиґовані обмеженим інтелектом, більше шкодять Землі, ніж помагають. Тому правдиві борці за збереження здорового довкілля, кваліфіковані, розумні люди, не бігають з транспарантами і не влаштовують демонстрацій під урядовими будинками. Їхня праця для забезпечення екологічної стійкости часто проходить анонімно, без деклямацій, без вигуків, на докладних дослідах.

Природа постачила нам багато ресурсів для вигоди нашого життя: енерґію потрібну для творення тепла і траснпортації, дерево — для будови і продукції паперу, щоб жити здорово — треба поживи, різноманітних харчів, чистої води, рослини постачають кисень, годують звірят, комах, тварин, людей. Природа абсорбує багато шкідливих залишків нашої щоденної екзистенції, дає нам кліматичний порядок і хоронить від ультрафіолетної радіяції. Вміло балянсувати людське споживання і обмежену продуктивність природи — найважніше завдання тих, що плянують наше життя і докладають зусиль, щоб воно не згас-ло з тим чи другим по-колінням. Нашу землю мусимо зберігати не ті-льки для нас, але й для майбутніх людей, які прийдуть по нас.

В аванґарді тих, що сами за це борються, є якраз молодий Андрій Мельникович.

Віра Ке

СПОРТОВІ ГАЗЕТИ Европи в різні способи коментують факт дискваліфікації київської футбольної дружини „Динамо" на три роки нібито за спробу „підкупити суддю". На пресовій конференції в Києві з цього приводу президент „Динамо" Григорій Суркіс сказав: „Рішення дисциплінарного комітету УЕФА про дискваліфікацію українського футбольного клюбу „Динамо" є не щось інше, як груба провокація з боку головного арбітра матчу динамівців з грецьким „Панатінайкосом" Антоніо Хесуса Лопеза Нєто. Українським спортовцям, які перемогли в чесній ґрі, хотіли плюнути в обличчя". На думку Г. Суркіса, „у футбольному світі є сили, які мстять динамівцям за те, що вони увійшли у ліґу чемпіонів, і Нєто виконував чиєсь замовлення".

ВИЯВЛЕННЯ ТОГО, ЩО АҐЕНЦІЯ Сі-Ай-Ей диспонує майже 1.5 блн. фондом, про який ніколи не було жодного звідомлення, принесло строге розпорядження від директора аґенції Джана Дойча, перевірити всі фінансові діяльности. Справа неприємна тому, що аґенція рік річно домагалася збільшення бюджету на свої потреби, незважаючи на згаданий таємний фонд і то в час, коли всі турбуються збалянсуванням державного бюджету. Аналітики твердять, що це ще одна неприємна справа, яка вказує на не надто леґітимне практикування в державних установах.

ЛІДЕР ІРЛЯНДСЬКОЇ ПАРТІЇ Шинн Фейн Джеррі Адамс остеріг, що в Олстер може повернутися насилля, якщо уряд Великобританії не змінить свого категоричного наставлення щодо роззброєння членів Ірляндської республіканської армії — військового крила цієї партії. ІРА, яка протягом 25 років терористичними методами боролася проти англійської військової присутности в Північній Ірляндії, понад рік тому проголосила, що припиняє збройну боротьбу. Однак остаточні політичні переговори про майбутній устрій Північної Ірляндії все ще не почалися, бо ІРА не віддала зброї. Лондон наполягає на негайному і безумовному роззброєнні ірляндських бойовиків. „Британці хочуть, щоб ми кинули зброю їм до ніг, як переможені переможцям. Але це не так. Ми не вважаємо себе переможеними і не погодимося на найменше приниження",— запевнив Дж. Адамс.

ФЕДЕРАЛЬНА КОМІСІЯ виточених мистецтв повідомила минулого четверга, 21-го вересня, що буде внедовзі споруджено всенаціональний пам'ятник Другій світовій війні у Вашінґтоні. Він стоятиме між пам'ятниками Лінкольна і Вашінґтона. Запропоновано площу у підніжжі басейну, що віддзеркалює обидва згадані пам'ятники.

ПОДІЇ

XXII КРАЙОВИЙ ПЛАСТОВИЙ З'ЇЗД

Кергонксон, Н. Й. — Тут на оселі Союзівці 21-22-го жовтня проходитиме XXII Крайовий пластовий з'їзд. Програма з'їзду подана у „Свободі", ч. 179 з 21-го вересня ц. р.

ВИСТАВКА Г. ТИТЛИ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Місцевий 83-ій Відділ Союзу Українок Америки влаштовує виставку ікон Галини Титли, яка проходитиме від 1-го до 8-го жовтня в домівці Товариства „Самопоміч", 98 Друга аве. Відкриття виставки відбудеться 1-го жовтня о год. 1:30 по полудні; її можна буде відвідати 6-го жовтня від 6-9 год. вечора, 7-го від 2-9-ої вечора та 8-го жовтня від 1:30 до 9-ої год. вечора.

XVIII З'ЇЗД УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Вінніпеґ, Ман. — Тут від 6-го до 9-го жовтня у Вестин готелі проходитиме XVIII З'їзд Українців Канади, тема якого — „Еволюція чи загибель. Виклик майбутньому". Програма з'їзду та телефони для знижок цін на кімнати у готелі і квитки на літак поміщені у „Свободі", ч. 181 з 23-го вересня ц. р.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!

ПАРАФІЯ СВЯТОГО АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА
У Філядельфії-Дженкінтавн

запрошує на посвячення пам'ятника на могилі

СВ. П. О. МИТРАТА
ЗЕНОНА ЗЛОЧОВСЬКОГО

яке відбудеться в неділю, 15-го жовтня 1995 року, о год. 12:00 пол. на українському католицькому цвинтарі святої Марії на Факс Чейсі, Па.

Після посвячення — обід у залі Парафії святого Архистратига Михаїла при 1013 Fox Chase Road, Jenkintown, Pa.

З жалем повідомляємо приятелів і знайомих, що 15-го вересня 1995 р. упокоїлася у Бозі на 85-му році життя наша добра ДРУЖИНА, МАМА і ТЕТА

бл.п.
МАРІЯ (ЛІЛЯ) ГОЛІЯН
з дому Дика

Похована на цвинтарі св. Марії в Мелровз, Міннесота.

Опечалені:
муж — ВОЛОДИМИР
син — МАРКО
племінниці — МАРТА ГОЛІЯН ПАРЛЯНЦЕР
— ОЛЯ РИПОЛОВСЬКА
— МАРІЯ з родиною в Польщі

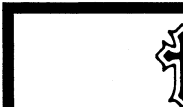
Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 17-го вересня 1995 р. відійшла у вічність

бл.п.
СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА
з дому ЗАРИЦЬКА
нар. 2-го січня 1903 р. в Бориславі

ПОХОРОН — відбувся 20-го вересня 1995 р. з каплиці „Музика" до церкви свв. Володимира і Ольги, а відтак на цвинтар св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Горем прибиті:
дочка — д-р МАРІЯ-ПУСЯ-ПОГОРЕЦЬКА ЧИЖИК з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
сестри — ПАВЛЯ НІМИЛОВИЧ
— МАРІЯ ІЛЬНИЦЬКА
шваґер — РОМАН ЛАВРІВ
сестрінки — УЛЯНА і д-р ЛЕОНІД КАМЕНЕЦЬКИЙ з дітьми і внуком
— РОМА і ДЖІМ ШУП зі сином
— ДАРІЯ і д-р ВОЛОДИМИР МЕЛЬНИЧЕНКО з дочкою
— МАРТА і д-р НИКОЛАЙ КОЗЛОВ з дітьми
братанки — НАДІЯ НАГІРНА з дітьми і внучкою
— д-р ОКСАНА і МИХАЙЛО ГОЛІЯН з дітьми
— ОРИСЯ і СТЕФАН БОРИСЕВИЧ зі сином

та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в суботу 12-го серпня 1995 р. в місті Мілфорд, Кт. відійшла у вічність на 82-му році життя наша МАМА, БАБЦЯ і ТЕТА

бл. п.
МИРОСЛАВА ЧУБАТА

Покійна довшими роками була учителькою українознавства при українській католицькій парафії Покрови Пресвятої Богородиці в Бриджпорт, Конн.

ПАНАХИДА була відправлена в понеділок, 14-го серпня, в похоронному заведенні Пистий.

ПОХОРОН — 15-го серпня — СЛУЖБА БОЖА о год. 10:30 ранку під проводом о. Митрата Івана Терлецького, опісля на греко-католицький цвинтар св. Івана.

Залишені в смитку:
сини — ЛЮБОМИР з дружиною НАДІЄЮ
— ЯРЕМА з дружиною МАРІЄЮ
внуки — АНДРІЙ
— МИХАЙЛО
— КАТРУСЯ
— СТЕФАН
Ближча родина — УЛЯНА Вовк
— АНДРІЙ Вовк

Дальша родина в Польщі.

З жалем повідомляємо що 24-го вересня 1995 р. в Ню Йорку відійшла у вічність наша дорога

бл. п.
мґр
ЯРОСЛАВА з ГЕРАСИМОВИЧІВ ЛУШПИНСЬКА ЯРОСЕВИЧ

родом з Буковини, студії закінчила на Ягайлонському університеті в Кракові, колишня учителька гімазії в Коломиї, медичний мікробіолог і керівник лябораторії у шпиталях Ню Йорку, пластунка-сеніор, член СУА, Українського Музею в Ню Йорку і Українського Музею-Архіву у Клівленді, Огайо.

ПАНАХИДА — в четвер, 28-го вересня 1995 р. о год. 7:00 веч. у La Bella & Sun Funeral Home 87-13 87th St. Woodhaven, N.Y. 11421 tel. (718) 849-1000.

ПОХОРОН — в п'ятницю 29-го вересня 1995 р. о год. 10-ій рано в українській католицькій церкві св. Покрови Пречистої Богородиці 97-06 87th Street, Ozone Park, Queens, N.Y., а відтак на Cypress Hills Cemetery, Queens, N, Y.

У смутку:
кузинка — КЛАВДІЯ ЦИҐАНЮК ФОМЕНКО з родиною
тета — МЕЛАНІЯ МЕЛЕШКЕВИЧ зі сином ЮРІЄМ
кузин — ПАВЛО ОМЕЛЬСЬКИЙ з родиною
сестра мужа — ІРЕНА ЯРОСЕВИЧ АНДЕРС з родиною
пасербиця — ІРКА ЯРОСЕВИЧ
приятелі-опікуни,
сусіди — ANTOINETTE and LONIS LASTP with sons
та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді та Україні.

Замість квітів на могилу пожертви проситься складати на Пластові видання: Plastovyj Shliakh, P. O. Box 303 Southfields, N. Y. 10975-0303 USA

Урочисті святкування 4-ої річниці незалежности України у Брентфорді

Українська католицька громада Брентфорду, Онт., згуртована у парафії св. Івана Хрестителя, в якій через прикрі обставини майже на два роки завмерло було парафіяльне релігійне і національне життя, з назначенням до цієї парафії нового молодого і надійного пароха о. Богдана Чолія, знов береться до зорганізованої праці, а першою підготованою парафіянами імпрезою було радісне всенародне свято, відзначення незалежної української держави.

Вже коло години 10-ої ранку, в неділю, 20-го серпня, до церкви почали сходитися парафіяни, й по їхніх щасливих, опромінених усмішкою обличчях, чудових національних вишиваних строях, можна було зауважити, що це не була звичайна недільна відправа, але велике свято. Вже перед початком Богослуження, аке відправлялося в наміренні молодої незалежної української держави, церкву вщерть виповнили вірні. Парафіяни прикрасили свій улюблений храм Божий квітами, хоругвами і прапорами. Святочну благодарну Службу відправив новоназначений парох о. Б. Чолій, а під час молінь гарно співали всі вірні, присутні на цьому Богослуженні.

Коротку, але глибоко змістовну проповідь виголосив о. Богдан, яку присутні вислухали з великою увагою та замітним хвилюванням.

Під час Богослуження о. парох урочисто поблагословив нову книгу Святого Апостола, яку дарували парафії Марія Данкевич і Христина Дубецька.

По Службі Божій відбувся Молебень з нагоди 4-ої річниці проголошення незалежної української держави.

Після Богослуження о. парох від імені парафіяльних організацій та місцевого відділу Конґресу Українців Канади, який очолює знаний в Брентфорді та взагалі у Торонтонській Епархії український католицький і суспіль-но-громадський діяч, Лицар Святого Григорія, д-р Іван Скрипух, — запросив усіх присутніх до церковної залі, де відбулася мистецька програма.

З нагоди празника заля і сцена були відповідно удекоровані, а гостинні членки місцевого відділу Конґресу Українців Канади приготовили для гостей перекуску і солодке з кавою.

Святочний концерт відкрив д-р І. Скрипух, вітаючи дорогих гостей з великим святом незалежности України, з хвилюванням стверджуючи, що ось майже по двох роках, парафіяни, багато з яких будували церковну залю, можуть знов зійтися тут, щоби взяти участь у великому українському національному празнику.

Концерт розпочав хор під дириґентурою Матвіїв, молитвою „Боже великий, єдиний", яку присутні вислухали стоячи. З черги слідувала святочна доповідь, яку виголосив о. парох Б. Чолій. У порівняльно недовгій, але надзвичайно цікавій, солідно опрацьованій і з глибоким патріотизмом і хвилюванням виголошеній доповіді, у бездоганній українській мові, молодий священик, народжений далеко поза межами рідної батьківщини, полонив серця присутніх не лише знанням певних фактів, історичних моментів, чи манерою виголошення доповіді, що була і цікавою, і доступною для усіх, молодших і старших, але й своїм особистим зацікавленням долею України, гордістю з приналежности до великого українського народу та великим оптимізмом щодо світлого будучого України.

Шановного доповідача присутні нагородили заслуженими оплесками.

У дальшій програмі концерту парафіяльний хор, який разом зі своєю дириґенткою радував око барвистими національними вишивками, проспівав ще кілька пісень, а серед них „Виростеш ти, сину", „Писаний камінь", „Чом, чом земле моя" та інші. Усі точки були виконані з великим відчуттям і пієтизмом, і тяжко було уявити собі, що вперше на пробу хористи зійшлися лише тиждень перед концертом. Серед хористів був і о. парох.

У програмі концерту було кілька рецитацій: Семиволос деклямувала поезію Олега Макара „Украдена Україна"; Розалія Піх — вірш „Встала Мати Україна" авторства Т. Носко-Оборонів, який вона присвятила 4-ій річниці незалежности України; вірш „Українській діяспорі" незнаного автора продеклямувала М. Піх, вірш „Диво"Григорія Вишневського — Л. Піх.

Під час концерту палке привітання від українців з України виголосив о. Комарницький, тепер парох української католицької церкви у Ватерфорді, а також диякон Р. Бей, який вітав парафіян і гостей з великим національним празником. Він також відспівав арію з опери „Запорожець за Дунаєм", „Владико неба і землі" та пісню „Дивлюсь я на небо".

У заключному слові д-р І. Скрипух щиро дякував усім тим, які підготовили і успішно перевели це свято, виконавцям мистецької програми, паням з місцевого відділу КУК за приготовання гостни, Стефанії Вівчарук і Лідія Скрипух за удекорування сцени, усім гостям, що взяли участь у святкуваннях.

М. П.

Пожертви фірми „Сирл"-„Монсанто" підсилили медичну місію

В останньому тижні серпня ц. р., Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля (ФДДЧ) відправив великий вантажний літак, заповнений медикаментами і обладнанням в Київ. Літак причалив до Бориспільського летовища в понеділок, 28-го серпня, де його зустріла управа ФДДЧ, представники українського Уряду — зокрема віцеміністер Міністерства Охорони Здоров'я Віталій Юрченко і депутат Володимир Яворівський, керівники американської амбасади і Ґреґ Гюґер, голова київського бюра Аґенції міжнародного розвитку ЗСА. Вартість вантажу — 4 млн. дол.

В цьому полеті ФДДЧ переслав велику кількість медикаментів препаратів проти левкемії і проти рака щитовидної залози, які дуже поширені серед дітей, вражених радіяцією в наслідкок чорнобильської катастрофи. Полет теж призначив скрині антибіотиків, медичних інструментів і ліків проти цукриці для лікарень у Вінниці, Луганському, Дніпропетровському, Дніпродзержинському і в Черкасах. Полет завершив третю фазу проєкту, який ФДДЧ виконує в цьому році під покровом Аґенції міжнародного розвитку ЗСА. В попередніх фазах ФДДЧ доставив повний склад онкологічних препаратів для лікування дітей з багатьох областей в Народному інституті ендокринології та обміну речовин в Києві та у Львівському обласному спеціялізованому педіятричному центрі. Ці медичні центри спеціялізуються в діягностиці та в лікуванні дітей, вражених радіяцією.

Посилка в серпні отримала велику підтримку від американської фармацевтичної фірми „Сирл", відділ компанії „Мосанто", яка постачала значну кількість медичних препаратів, вартости 150,000 дол. проти інфекцій жіночих органів.

Д-р Зореслава Шкіряк-Нижник, голова наукових досліджень в Інституті педіятрії, акушерства та ґінекології в Києві твердить, що дотація від фірми „Сирл" зможе побороти багато високоризиковних інфекцій і тим самим допомогти знизити рівень материнської смертности в Україні. Ці гінекологічні медикаменти — „максаквин" і „метрозин" — будуть призначені лікарням в Красному Лучі (на Луганщині), і Вінниці та в Дніпродзержинському.

ФДДЧ звертає чимраз більше уваги на дитячу і материнську смертність під час пологів, яка в два рази перевищує европейські норми. Небезпека інфекцій та імунних дефіцитів особливо загострюється в клініках поза межами головних центрів, які до недавна отримували мало допомоги від Заходу. ФДДЧ входить у переговори з фірмою „Монсанто", щоб поширити кампанію охорони здоров'я на села і на віддалені міста, де фірма вже вклала поважні інвестиції у хліборобні підприємства.

Полет теж включив дотацію антибіотиків від фірми „Пфайзер", яку ФДДЧ придбав з допомогою д-ра Юрія Баранецького і Богдана Качеровського з Коннектикат. ФДДЧ знов придбав велику кількість медикаментів проти гепатиту, обладнання і лікарств від Католицької медичної місії в Ню Йорку під провідництвом о. Едварда МекМегона і понад 800,000 дол. вартости медицини проти цукриці від Фундації „Брат братові" в Пенсильванії.

ФДДЧ теж доставив апаратуру на продукцію інсуліни (хроматограф), обладнання на створення лябораторії, щоб виробляти стерильні наочні лінзи, вентилятори для відділу дитячої серцевої хірургії у Львові, комп'ютери та діягностичні реаґенти. Окремо, відділи ФДДЧ в Дітройті та в Чикаґо вислали бактеріологічні препарати та медикаменти до лікарень і сиротинців у Львові, Харкові та Коломиї.

Від 1990 року ФДДЧ відправив в Україну 15 вантажних літаків, заповнених гуманітарною допомогою. Вартість цієї допомоги обрахована 36 млн. дол. Тим самим ФДДЧ є провідною організацією в галузі медичної гуманітарної допомоги Україні. Весь дохід Фонду близько 2 млн. дол., тобто за кожний доляр отриманий від жертводавців фонд придбав близько 18 дол. вартости вантажу.

ФДДЧ підготовляє масову кампанію у 10-ту річницю чорнобильської катастрофи в 1996 році і закликає всіх громадян до жертвенної підтримки цієї надзвичайно важливої акції. Всі пожертви на ФДДЧ звільнені від податків. Проситься випусувати чеки на: Children of Chornobyl Relief Fund, 272 Old Short Hills Road, Short Hills, N. J. 07078.

ПРИВІТ

КВТ-95

Пл. роз. Андрея Попель
Пл. роз. Олесь Еліяшевський
Пл. роз. Меляся Попель
пл. роз. Аня Паладій
пл. роз. Галя Федаш
пл. роз. Катя Птютюнник
Пл. роз. Марка Верхнеток
пл. роз. Андрея Венгльовська
пл. роз. Христя Дужка
пл. роз. Оля Онєяк
Пл. роз. Адріяна Ковальська
пл. роз Данило Мельник
пл. роз. Ксеня Ганкевич
пл. роз. Руслана Завадович
ст. пл. Ксеня Козак ЛМ
КОМЕНДАНТКА

УКРАЇНУ...

(Закінчення зі стор. 1)

митних бар'єрів, обопільних достав продукції „особливо підприємств".

Другою у колі тем О. Лукашенко назвав „проблему слов'янського трикутника — трьох великих слов'янських народів". Він висловив переконання, що під час переговорів „ми знайдемо місце й для цього питання". Однак О. Лукашенко спростував попереднє пові-домлення Громадського російського телебачення про те, що має намір ознайомити Л. Кучму з проєктом федерального договору між Росією, Україною та Білоруссю.

Відповідаючи на запитання кореспондента УНІАР про ставлення до указу Бориса Єльцина щодо стратеґії Росії щодо країн-членів СНД, О. Лукашенко сказав: „Я знаю його становище значно ширше, аніж з указів або постанов уряду. Я підтримую його в усіх аспектах". Він також повідомив: „Три дні тому в Москві мені говорив Черномирдін, що Болгарія та країни Східньої Европи, колишні члени Ради економічної взаємодопомоги, або, як ми їх раніше називали, соціялістичні країни, висловилися за відновлення дуже тісних відносин, які колись були між цими державами".

24-го вересня завершилася візита білоруського президента до України. Вранці відбулася його зустріч з Президентом України Л. Кучмою. Під час зустрічі було висловлено обопільне задоволення значним поступом у відносинах між двома країнами. Про це свідчить, зокрема, той факт, що приріст у торгівлі між ними становив 25 відсотків. Чималу увагу в ході переговорів сторони приділили питанням митних кордонів. Висловлено твердий намір досягнути найближчим часом угоди про товарообмін між Україною та Білоруссю без обмежень. Визнано необхідним прискорити вирішення проблем, пов'язаних із чорнобильською зоною. Заявивши про прихильність зміцненню взаємовигідних зв'язків з Білоруссю, Президент Л. Кучма водночас, сказав, що співробітництво слов'янських держав, яке базується передусім на економічних засадах, не вимагає створення нових структур типу слов'янського трикутника. За його словами, для цього в жодної із сторін немає підстав.

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

робітництва, зокрема, у ділянці технологічних катастроф і т. п.

Одним із важливих завдань української делеґації є створення сприятливих умов для успішного обрання представника України на пост голови 52-ої сесії Генеральної асамблеї та можливості для вибрання України, як постійного члена Ради безпеки ООН, що плянується на роки 2000–2001.

Ціль та активність української делеґації торкається також питань роззброєння, між тим і ядерного, реформування Ради безпеки ООН, миротворчої діяльности ООН, як і наладнання реґіональних конфліктів, зокрема на території колишньої Югославії.

Участь Президента України Л. Кучми у цій ювілейній сесії вкаже найкраще підтримку Україною діяльности ООН і засад, на яких вона базується.

Відтак А. Зленко відповідав на всі питання поставлені на пресовій конференції журналістами, в тому вичерпно про події в Боснії та участь українських військовиків у тому конфлікті, про задовження України до ООН і можливості зменшення того довгу, про що ідуть активні заходи, питання соціяльних проблем у зв'язку із саме закінченою IV Світовою жіночою конференцією у Пекіні і близького 10-річчя атомової катастрофи у Чорнобилі.

Він теж поінформував, що у підготовчих працях тісно співпрацює з іншими представництвами, зокрема над побільшенням кількости непостійних членів Ради безпеки.

В часі перебування Президента України Л. Кучми в Ню Йорку заплановане відкриття ним власного приміщення постійного представництва України в Ню Йорку, що буде при 51-ій вулиці між 2-ою і 3-ою авеню.

Словами „чергова пресова конференція буде вже у новому приміщенні" А. Зленко закінчив цю другу зустріч із українськими журналістами.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи" на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи" на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

ТАДЕЙ БОРИС ОРИШКЕВИЧ член УНС Відд. 39-го в Сиракюзах, Н.Й. помер 26-го лютого 1995 року на 70-му році життя. Нар. 1924 року в Олеську, Зах. Україна. Членом УНС став1949 року. Залишив у смутку дружину Зою і численну родину в ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 1-го березня 1995 року на цвинтар церкви св. Луки у Варнерс, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

Анна Перун, секр.

ТЕОДОЗІЯ ДУБЕЙ член УНС Відд. 170-го Т-ва „Українська Січ" в Джерзі Сиҭі, Н.Дж. померла 20-го квітня 1995 року на 51-му році життя. Нар. 1944 року в Турці, Україна. Членом УНС стала 1986 року. Залишила смутку сина Андрія, батька Андрія і брата Івана на Україні. Похорон відбувся 26-го квітня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Білик, секр.

ГЕНРІ ПАДЛЯК член УНС Відд. 168-го Т-ва ім. св. Василія в Порт Амбою, Н.Дж. помер 14-го березня 1995 року на 87-му році життя. Нар. 4-го жовтня 1907 року в Перт Амбою, Н.Дж.. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 17-го березня 1995 року на укр. кат. цвинтарі в Говпловн, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!

Іван Бабин, секр.

Д-р РОМАН КЕРНИЦЬКИЙ член УНС Відд. 204-го Т-ва ім. А, Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й. помер 5-го лютого 1995 року на 175-му році життя. Нар. 1919 року в Снятині, Україна. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, доню Ліду з мужем Мічил, сина Ігоря Іваника, внуків: Ромчика, Михася і Кіш Оксану, сестру Любу Гасько з мужем Осипом, братову Домініку Керницьку зі сином Романом Керницьким, кузинку Тамару з мужем Порфірієм і синами Зеновієм і Олегом. Похорон відбувся 8-го лютого 1995 року на Dale Memorial Park in Chesterfield, Virginia.
Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Залінський, секр.

ПРАЦЯ

РОЗШУКИ

ПОЛІНА І ДМИТРО ПІВНЕНКИ, які у 1940-1941 рр. проживали у Львові, вул. Новий Світ розшукують **МАРІЮ ІВАНІВНУ СУШКО** (дівоче), яка проживала зі своїми батьками вул. Баденіга, ч. 6 (близько Політехніки); вчилася в Медичному інституті, а потім виїхала до ЗСА. Проситься **МАРІЙКУ СУШКО** або хто має якісь відомості про неї зголоситися до Тані Когут на тел. (416) 535-8170, або на адресу:

Mrs. T. Kohut / Pivnenko
10 Breezewood Dr.
Toronto, ON M8Y 2C1, Canada

FUNERAL DIRECTORS